

Tánc-világbajnokság Dunaújvárosban

A Tánc-európbajnokság lebonyolítása során tapasztalt kitűnő előkészítő és szervezőmunka alapján a dunaújvárosi Munkás-művelődési Központ és Könyvtár megkapta a tánc-világbajnokság rendezési jogát, amely 1993. november 26-27-én volt a város sportcsarnokában.

A zsűfoglalásig megtelt nézőtér és a „küzdőtér” az elő- és középdöntők után a döntőben (amelyet a MTV is közvetít) a fantasztikus hangulat csak fokozódott. A „versenyzők” – csinosabb lányok és fiúk – körbeülték a táncparkettet és a magyar vasas táncosok országukra jellemző produkcióval, az Arapesq együttes mazsorett formációkkal szórakoztatták őket és a tomboló közönséget.

A versenyszámok – elektric boogie, diszkótánc, show-tánc, swing-tánc, és show-formáció – döntőbe bekerült versenyzők produkcióit sokszor vastaps kísérte. Különösen az elektric boogie kategóriában szereplő „arany testű” magyar fiú, *Kollár István* táncát kísérték a közönség „gyengébb nemű” tagjainak si-

kolyai. (Lehet, hogy ezért is lett világbajnok?!)

A többi versenyszámban is szereztek a hazaiak 2 ezüst és 1 bronzérmét, 2 negyedik és 1 ötödik helyezést, így összesített pontszámában 1993-ban a magyarok rangelsők lettek. S hogy a rendezés – az MMKK munkatársai – első osztályú volt, mi sem bizonyítja jobban, minthogy Dunaújváros rendezte a VB-t az elkövetkezendő három évben is!

Gratulálunk!

Keresztes

Orgona helyett, gitár kísérettel

Csendes éj – 175 esztendeje

Ilyenkor az év vége közeledtével a legtöbbet játszott dallam a Csendes éj című és kezdetű karácsonyi dal. Felhangzik a világ minden táján, ahol a jóakarató emberek békecséget akarnak. Éneklük angolul és franciául, kelta nyelven és flamandul, lettül és magyarul. És természetesen azon a nyelven, amelyen eredetileg íródott, németül.

Stille Nacht... énekelték először 175 esztendővel ezelőtt egy osztrák faluban, Oberndorfban. A Salzburg melletti település papja, Joseph Mohr, nagy bajban volt 1818. december 23-án. Elromlott a templom orgonája, így veszélybe került a másnapi karácsonyi mise. A derék tisztelendő az egyik szomszédos falu, Arnsdorf tanítójához fordult segítségért. A régi ismerős, Franz Xaver Gruber készségesen ajánlotta: – van néhány saját szerzeménye, írjon azokhoz verset a plébános, és a meghibásodott orgona helyett gitár kísérettel adják elő a dalokat.

A közös komponálást siker koronázta, és 1818. december 24-én, az éjféli misén gitár kísérettel felcsendül a Stille Nacht, heilige Nacht... A híveket annyira megalotta a szép muzsika, hogy sírva köszöntötték Jézus születésének ünnepét.

A két szerző félve előljárók haragjától, – gondoljanak bele 175 évvel ezelőtt mit jelenthetett a fenséges orgona szó helyett a gitár muzsika – nem tüntették föl nevüket a kottán. Néhány évvel később, amikor a dal már bejárta az egész világot, egy berlini illetőségű úr, bizonyos Klaus Habe később mégis csak kinyomozta a nevüket. Így az utókor is tisztelgethet a szerzők Joseph Mohr és Franz Xaver Gruber emléke előtt. A híres templom, ahol először csendült fel a világhírűvé vált dallam, szűknek bizonyul karácsonykor. Külföldiek sokasága utazik Oberndorfba, hogy ott halgassa milyen a Csendes éj...

-6-

December 13., a babonások napja

Luca napjához, december 13-ához sokféle babona fűződik. A latin eredetű név egyáltalán nem bohókás eredetű: a fényhez kapcsolódik, a luxból lett a lucis, ami annyit tesz, hogy „hajnalban született”.

A névben semmi rejtély, viszont a 13 köztudottan babonás szám. Ezért is kötődik a naphoz olyan sok, elsősorban jövőt jósó szokás. A legismertebb a Luca-széke, amit december 13-án kezdenek el 13féle faanyagból készíteni. Karácsonyig egyetlen napot sem szabad kihagyni, mindennap csinálni kell rajta valamit, és amikor elkészül, el kell vinni a templomba. Ott az éjféli misén ráállva a lányok a jövődöbelijüket, az asszonyok pedig a boszorkányt látják meg róla.

Aki még pártában van, de nincs ideje Luca-széke készítésére, annak megteszi egy mély ásott kút és egy selet hal is. Halat meg kell enni, de inni nem szabad rá, hanem gyorsan a kútba kell nézni, amelynek víztükréről kirajzolódik a jövődöbeli arca.

Kút hiányában elegendő egy alma is. Mindegy milyen fajta, csak aludni nem szabad rá. Szóval ezt az egy szem almát kell karácsonyig takarékosan beosztani. Naponta csak egyet szabad belőle harapni, úgy hogy karácsony estére csak a csumája maradjon. Ezt kell aztán kidobni az utcára. Akit eltalál, az lesz az illető mátkája.

Alma híján megteszi az ostor, azzal kell a kiszemelt fiúra az éjféli misén (természetesen szép csendben) lecsapni.

-szó-

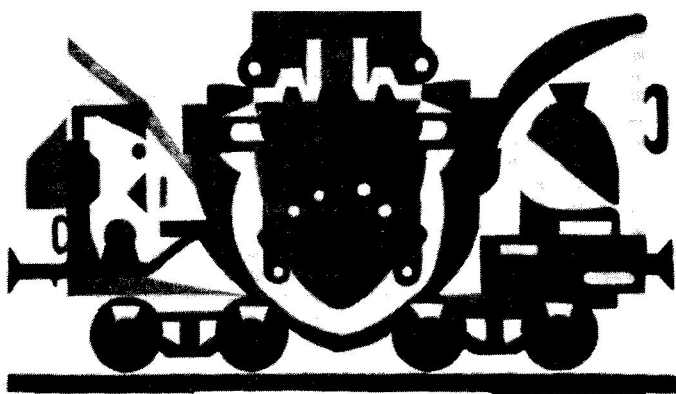
Amatőr képzőművészek kiállítása

A Vörösmarty Művelődési Háznak hosszú évek kihagyása után újra van képzőművészeti köre! A Havanna Közösségi Házból pártolt át az a több mint öt éve alakult amatőr képzőművészeti csoport, amelynek mestere az a *Buna Konstantin* festőművész, aki a vasas amatőr képzőművészeti bizottság elnöke, és a Szakszervezetek Kulturális Művészeti Díját érdemelte ki.

szetet (festőt, grafikust) szerető és művelni akarót várnak körükbe! (Vörösmarty Művelődési Ház, Budapest, VIII., Goltgota u. 3.).

Szép kiállításukhoz gratulálunk, új helyükön sok sikert kívánunk az új vasas körnek!

„A másik ügyéhez egész lényemmel van közöm” mottóval (Garaí Gá-

A kör tagjai közül többen már 2-3 éve részt vettek a vasas alkotótáborokban, s számomra nem volt véletlen, hogy bemutatkozó kiállításuk képei között ráismertem a gömör, a farkaslyuki „termékekre”.

A kitűnő környezetbe helyezett kiállítást meglepően sokan tekintették meg. A kör tagjait bemutató megnyitóbeszédet a mester tartotta, *Molnár Zoltán* igazgató melegsávu köszöntője után.

A kör tagjai megkértek, írjam le, hogy minden érdeklődőt, képzőművé-

bor) megható és nemes célú kiállítást rendeztek a farkaslyuki vasas amatőr képzőművészeti alkotótábor résztvevői képeiből Oroszlányban a helyi 5. számú Általános Iskola Alapítvány javára november 6-án.

A jótékonyági kiállításon bemutatott képekből több mint 300 ezer forint vásároltak képeket. A befolyt összeget a fogyatékos gyermekek támogatására fordítják!

Kedves amatőr képzőművészek, köszönet a nemes tettükért!

KJ